

2. Κάθε Κράτος Μέρος προσπαθεί να διασφαλίσει ότι όλες οι κατά το εσωτερικό του δικαιο δικαστικές νομικές εξουσίες που αφορούν τη δίκαιη προσώπων για αδικήματα τα οποία περιλαμβάνονται από τη Σύμβαση αυτή, ασκούνται για τη μεγιστοποίηση της δημοτικότητας των μέτρων επιβολής του νόμου σε σχέση με τα αδικήματα αυτά και με τη δέουσα προσοχή στην ανάγκη να περιορισθεί η τέλεση τέτοιων αδικημάτων.

3. Προκειμένου για αδικήματα που θεωρούνται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό του δικαιο και με τον οφειλόμενο σεβασμό στα δικαιώματα της υπέρσπιτης, για να διασφαλίσει ότι οι όροι που τίθενται σε αποκρίσεις απόλυσης σε εκκρεμή δίκη ή για την άσκηση έφεσης, λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να εξασφαλιστεί η παρουσία του κατηγορουμένου στην πιθανή διαδικασία που ακολουθεί.

4. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι τα δικαστήρια του ή άλλες αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τη βαρύτητα των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, όταν εξετάζουν το ενδεχόμενο προσωρινής ή υπ' όρων απόλυσης προσώπων, που έχουν καταδικασθεί για τέτοια αδικήματα.

5. Κάθε Κράτος Μέρος θεσπίζει, κατά τις περιστάσεις και σύμφωνα με το εσωτερικό του δικαιο, μακρά περίοδο παραγραφής, εντός της οποίας πρέπει να αρχίζουν οι διαδικασίες για κάθε αδικήμα που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή και μία μεγαλύτερη περίοδο, όταν ο φερόμενος ως δράστης φηγοδικεί.

6. Καμία διάταξη της Σύμβασης δεν ιναιρεί την αρχή ότι η στοιχειοθέτηση των αδικημάτων που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με αυτή και τα προπύκοντα νομικά μέσα υπέρσπισης ή άλλες νομικές αρχές, με βάση τις οποίες ελέγχεται η νομιμότητα της συμπεριφοράς, επιφυλάσσονται υπέρ του εσωτερικού δικαίου κάθε Κράτους Μέρους και ότι τα πικότερα αδικήματα διώκονται και τιμωρούνται σύμφωνα με το δικαιο αυτό.

Άρθρο 12

Κατάσχεση και δήμευση

1. Τα Κράτη Μέρη υιοθετούν, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό μέσα στα πλαίσια της εσωτερικής νομοθεσίας τους, τα μέτρα που είναι αναγκαία για να είναι δυνατή η δήμευση :

(α) Προϊόντων εγκλήματος, που προέρχονται από αδικήματα στα οποία αφορά η Σύμβαση αυτή, ή περιουσίας, η αξία της οποίας αντιστοιχεί στην αξία των εν λόγω προϊόντων.

(β) Περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε εγκλήματα, στα οποία αφορά η Σύμβαση αυτή.

2. Τα Κράτη Μέρη υιοθετούν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να διευκολυνθεί ο προσδιορισμός της ταυτότητας, η ανάκτηση, η δέσμευση ή η κατάσχεση κάθε αντικειμένου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, προς το σκοπό ενδεχόμενης δήμευσης.

3. Εάν τα προϊόντα εγκλήματος μεταποιηθούν ή μετατράπηκαν, εν όλω ή εν μέρει, σε άλλη περιουσία, η εν λόγω περιουσία υπόκειται στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, αντί για το προϊόν.

4. Εάν τα προϊόντα του εγκλήματος αναμείχθηκαν με περιουσία που αποκτήθηκε νομίμως, η περιουσία αυτή, και αν εκύρη δεσμεύτηκε ή κατασχέθηκε εξ

ολοκλήρου, υπόκειται σε δήμευση μέχρι του ποσού, στο οποίο εκτιμάται η αξία του αναμειχθέντος προϊόντος.

5. Εισοδήματα ή άλλα οφέλη που προέρχονται από προϊόντα εγκλήματος, από περιουσία στην οποία μεταποιήθηκαν ή μετατράπηκαν τα προϊόντα εγκλήματος ή από περιουσία με την οποία αναμίχθηκαν τα προϊόντα εγκλήματος υπόκεινται επίσης στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, με τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο βαθμό όπως τα προϊόντα του εγκλήματος.

6. Για τους σκοπούς του άρθρου τούτου και του άρθρου 13 της Σύμβασης, κάθε Κράτος Μέρος παρέχει την εξουσία στα δικαστήρια του ή σε άλλες αρμόδιες αρχές να διατάσσουν την επιδίωξη ή κατάσχεση τραπεζικών, οικονομικών ή εμπορικών αρχείων. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να αρνηθούν τη συμμόρφωση τους προς τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, επικαλούμενα τη τραπεζικό απόρρητο.

7. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να εξετάσουν τη δυνατότητα να απαιτήσουν από τον δράστη να αποδείξει τη νόμιμη προέλευση αυτών που φερόνται ως προϊόντα εγκλήματος ή άλλης περιουσίας που μπορεί να δημευθεί, στο μέτρο που η απαίτηση αυτή είναι σύμφωνη με τις αρχές του εσωτερικού της δικαίου και με τη φύση των δικαστικών και άλλων διαδικασιών.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν ερμηνεύονται προς βλάβη των δικαιωμάτων των καλόπιστων τρίτων.

9. Καμία διάταξη του άρθρου τούτου δε θίγει την αρχή ότι τα μέτρα που αναφέρονται σε αυτό, καθορίζονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κάθε Κράτους Μέρους.

Άρθρο 13

Διεθνής συνεργασία για τη δήμευση

1. Κάθε Κράτος Μέρος που λαμβάνει από άλλο Κράτος Μέρος, το οποίο έχει δικαιοδοσία για αδίκημα που αναφέρεται στη Σύμβαση αυτή, αίτηση για τη δήμευση προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων, από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης και βρίσκονται στην επικράτεια του, οφείλει, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό που επιτρέπει το εσωτερικό νομικό του σύστημα :

α) Να προωθήσει την αίτηση στις αρμόδιες αρχές του, προκειμένου να επιτύχει απόφαση για δήμευση και, εάν μια τέτοια απόφαση εκδοθεί, να την εκτελέσει, ή

β) Να προωθήσει στις αρμόδιες αρχές του, προκειμένου να εκτελέσουν στο βαθμό που ζητείται, απόφαση δικαστηρίου του αιτούντος Κράτους Μέρους, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης αυτής, κατά το μέρος που αφορά τη δήμευση προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης και βρίσκονται στην επικράτεια του Κράτους Μέρους, που είναι αποδέκτης της αίτησης.

2. Για την ικανοποίηση αίτησης που έγινε από άλλο Κράτος Μέρος, το οποίο έχει δικαιοδοσία για αδίκημα που αναφέρεται στη Σύμβαση, το Κράτος Μέρος το οποίο είναι αποδέκτης αυτής οφείλει να λάβει μέτρα για τον προσδιορισμό της

ταυτότητας, την εξιχνίαση, τη δέσμευση ή την κατάσχεση προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων, και αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 της Σύμβασης, προς το σκοπό τελικής δήμευσης, η οποία διατάσσεται είτε από το αιτούν Κράτος Μέρος ή από το Κράτος Μέρος που είναι αποδέκτης της αίτησης και σε εκτέλεση αυτής, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου τούτου.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 18 της Σύμβασης εφαρμόζονται, mutatis mutandis, και στο άρθρο αυτό. Εκτός από τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 15 του άρθρου 18, οι αιτήσεις που υποβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου τούτου, πρέπει να περιλαμβάνουν :

α) Εάν η αίτηση αφορά την παράγραφο 1 (α), περιγραφή της περιουσίας που πρέπει να δημευθεί και έκθεση των πραγματικών περιστατικών που στηρίζουν την αίτηση του Κράτους Μέρους, επαρκή για να μπορέσει το Κράτος Μέρος που είναι αποδέκτης αυτής να ζητήσει την έκδοση απόφασης, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

β) Εάν η αίτηση αφορά την παράγραφο 1 (β), νομικά αποδεκτό αντίγραφο της απόφασης που διέταξε τη δήμευση, επί της οποίας βασίσθηκε η αίτηση, και η οποία έχει εκδοθεί από το αιτούν Κράτος Μέρος, έκθεση των πραγματικών περιστατικών και πληροφορίες για το μέτρο, στο οποίο ζητείται η εκτέλεση της απόφασης.

γ) Εάν η αίτηση αφορά την παράγραφο 2, έκθεση των πραγματικών περιστατικών που στηρίζουν την αίτηση του Κράτους Μέρους και περιγραφή των ενεργειών που ζητούνται.

4. Οι αποφάσεις ή ενέργειες που προβλέπονται από τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, διενεργούνται από το Κράτος Μέρος που είναι αποδέκτης της αίτησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου και τους δικονομικούς κανόνες αυτού ή τις τυχόν διαμερείς ή πολυμερείς συνθήκες, συμφωνίες ή διακινονισμούς, βάσει των οποίων μπορεί να δεσμεύεται έναντι του αιτούντος Κράτους Μέρους.

5. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να καταθέτει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αντίγραφο των νόμων και κανονισμών του που εκδίδονται σε εκτέλεση του άρθρου αυτού, καθώς και κάθε μεταγενέστερης τροποποίησης τέτοιων νόμων ή κανονισμών.

6. Εάν ένα Κράτος Μέρος θέλει να εξαρτήσει τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού από την ύπαρξη σχετικής συμφωνίας, αυτό το Κράτος Μέρος οφείλει να θεμελιώσει την παρούσα Σύμβαση ως αναγκαία και επαρκή προς τούτο συμβατική βάση.

7. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να αρνηθεί συνεργασία κατά το άρθρο αυτό, αν το αδίκημα που αναφέρεται στην αίτηση δεν είναι από εκείνα που προβλέπονται στη Σύμβαση.

8. Οι διατάξεις του άρθρου τούτου δεν πρέπει να ερμηνεύονται προς βλάβη των δικαιωμάτων των καλόπιστων τρίτων.

9. Τα Κράτη Μέλη οφείλουν να εξετάσουν τη δυνατότητα για σύναψη διμερών ή πολυμερών συνθηκών, συμφωνιών ή διακινονισμών, που βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα της διεθνούς συνεργασίας, η οποία αναλαμβάνεται σε εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 14

Διάθεση προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας που δημεύθηκαν

1. Προϊόντα εγκλήματος ή περιουσία που δημεύθηκαν από ένα Κράτος Μέρος κατά τα άρθρα 12 ή 13 παράγραφος 1 αυτής της Σύμβασης διατίθενται από αυτό το Κράτος Μέρος σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο και τις διοικητικές του διαδικασίες.

2. Τα Κράτη Μέρη, όταν ενεργούν έσπερα από αίτηση άλλου Κράτους Μέρους, σύμφωνα με το άρθρο 13 της Σύμβασης, στην έκταση που επιτρέπει το εσωτερικό τους δίκαιο και αν τούτο τους ζητείται, δίνουν προτεραιότητα στην επιστροφή των προϊόντων του εγκλήματος ή της περιουσίας που δημεύθηκαν στο αιτούν Κράτος Μέρους, ώστε το τελευταίο να μπορέσει να αποζημιώσει τους παθόντες εκ του εγκλήματος ή να αποδώσει τα προϊόντα αυτά ή την περιουσία στους νόμιμους ιδιοκτήτες της.

3. Το Κράτος Μέρος που ενεργεί μετά από αίτηση άλλου Κράτους Μέρους, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 της Σύμβασης, εξετάζει ειδικά τη δυνατότητα σύνταξης συμφωνιών ή διακανονισμών που προβλέπων :

(α) Τη συνεισφορά της αξίας προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας ή κεφαλαίων που προέρχονται από την πώληση προϊόντων εγκλήματος ή μέρους αυτών στο λογισμικό που δημιουργείται κατά την παράγραφο 2 (γ) του άρθρου 31 αυτής της Σύμβασης και σε διακυβερνητικούς φορείς που ειδικεύονται στη καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

(β) Τη διανομή με άλλα Κράτη Μέρη σε τακτική ή κατά περίπτωση βάση, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο ή τις διοικητικές διαδικασίες, προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας ή κεφαλαίων που προέρχονται από την πώληση τέτοιων προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας.

Άρθρο 15

Δικαιοδοσία

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί τα μέτρα που είναι αναγκαία για την ίδρυση της δικαιοδοσίας του επί των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης όταν :

(α) Το αδίκημα τελέστηκε στην επικράτεια του εν λόγω Κράτους Μέρους, ή

(β) Το αδίκημα τελέστηκε επί πλοίου που εφρεί τη σημαία του εν λόγω Κράτους Μέρους ή επί αεροσκάφους νηολογημένου σύμφωνα με τους νόμους του εν λόγω Κράτους Μέρους κατά το χρόνο τέλεξης του αδικήματος.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της Σύμβασης αυτής, ένα Κράτος Μέρους μπορεί επίσης να ιδρύσει τη δικαιοδοσία του για τέτοια αδικήματα όταν :

(α) Το αδίκημα τελείται κατά υπηκόου του εν λόγω Κράτους Μέρους.

(β) Το αδίκημα τελείται από υπήκου του εν λόγω Κράτους Μέρους ή από απάτριδα, που έχει τη συνήθη διαμονή του στην επικράτεια του, ή

(γ) Το αδίκημα

(i) είναι ένα από αυτά που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 της Σύμβασης και τελείται έξω από την επικράτεια του, με σκοπό την διάπριξη σοβαρού εγκλήματος μέσα στην επικράτεια του,

(ii) είναι ένα από αυτά που θεωρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 (β) (ii), της Σύμβασης και τελείται έξω από την επικράτεια του, με αποκλήση της δικαιοδοσίας που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 (α) (i) ή (ii) ή (β) (i), της Σύμβασης μόνο στην επικράτεια του.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 16 παράγραφος 10, κάθε Κράτος Μέρος υποθέτει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να ιδρύσει τη δικαιοδοσία του επί των αδικημάτων που προβλέπονται στη Σύμβαση, όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στην επικράτεια του και δεν τον εκδίδει, για τον αποκλειστικό λόγο ότι είναι υπήκοος του.

4. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί επίσης να υποθέσει μέτρα που είναι αναγκαία για να ιδρύσει τη δικαιοδοσία του επί των αδικημάτων που προβλέπονται στη Σύμβαση, όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στην επικράτεια του και δεν τον εκδίδει.

5. Εάν ένα Κράτος Μέρος που ασκεί τη δικαιοδοσία του σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του άρθρου αυτού έχει ενημερωθεί, ή πληροφορήθηκε με άλλο τρόπο, ότι ένα ή περισσότερα Κράτη Μέρη διαθέτουν έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία για την ίδια πράξη, οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω Κρατών Μερών θα διαβουλεύονται κατάλληλος μεταξύ τους για να συντονίσουν τις ενέργειες τους.

6. Με την επιφύλαξη των κανόνων του γενικού διεθνούς δικαίου, η Σύμβαση αυτή δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δικαιοδοσίας από ένα Κράτος Μέρος, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 16

Έκδοση

1. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται για τα αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή ή για περιπτώσεις όπου, σε αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 (α) ή (β) εμπλέκεται οργανωμένη εγκληματική ομάδα και το πρόσωπο που αποτελεί αντικείμενο της αίτησης έκδοσης βρίσκεται στο Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης, υπό την προϋπόθεση ότι το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση τιμωρείται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του αιτούντος Κράτους Μέρους και του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

2. Εάν η αίτηση έκδοσης περιλαμβάνει περισσότερα του ενός ξεχωριστά σοβαρά εγκλήματα, ορισμένα από τα οποία δεν καλύπτονται από το άρθρο αυτό, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης μπορεί να εφαρμόσει το άρθρο αυτό και στα τελευταία αδικήματα.

3. Κάθε ένα από τα αδικήματα για τα οποία ισχύει το άρθρο αυτό θεωρείται ότι περιλαμβάνεται ως αδίκημα για το οποίο επιτρέπεται η έκδοση σε κάθε συμφωνία έκδοσης που υφίσταται μεταξύ των Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να περιλάβουν τα εν λόγω αδικήματα ως αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση σε κάθε συμφωνία έκδοσης που θα συναφθεί μεταξύ τους.

4. Εάν ένα Κράτος Μέρος, το οποίο εξαρτά την έκδοση από τον όρο ύπαρξης συμφωνίας, λάβει αίτηση έκδοσης από άλλο Κράτος Μέρος με το οποίο δεν έχει συμφωνία έκδοσης, μπορεί να θεμελιώσει τη Σύμβαση αυτή ως τη νομική βάση για την έκδοση, σε σχέση με αδίκημα για το οποίο εφαρμόζεται το άρθρο τούτο.

5. Τα Κράτη Μέρη που εξαιτούν την έκδοση από τον όρο ύπαρξης συμφωνίας, οφείλουν :

(α) Κατά το χρόνο κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης τους στη Σύμβαση, να ενημερώσουν το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αν θα έχουν τη Σύμβαση αυτή ως νομική βάση συνεργασίας για την έκδοση με άλλα Κράτη Μέρη της Σύμβασης, και

(β) Εάν δεν έχουν τη Σύμβαση αυτή ως νομική βάση συνεργασίας για την έκδοση, μεριμνούν, όπου είναι απαραίτητο, να συνάψουν συμφωνίες έκδοσης με άλλα Κράτη Μέρη της Σύμβασης, προκειμένου να εφαρμόσουν το άρθρο τούτο.

6. Τα Κράτη Μέρη που δεν εξαιτούν την έκδοση από τον όρο της ύπαρξης συμφωνίας, αναγνωρίζουν τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, ως αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση στις μεταξύ τους σχέσεις.

7. Η έκδοση υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπει το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης ή προβλέπουν οι ισχύουσες συμφωνίες έκδοσης, στις οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και οι προϋποθέσεις σχετικά με το ελάχιστο της ποινής που απαιτείται για την έκδοση και τους λόγους για τους οποίους το Κράτος Μέρους αποδέκτης της αίτησης μπορεί να αρνηθεί την έκδοση.

8. Τα Κράτη Μέρη, τηρώντας το εσωτερικό τους δίκαιο, μεριμνούν για την επίτευξη των διαδικασιών έκδοσης και την απλοποίηση των απαιτήσεων απόδοσης και τις θεωρούν, σε σχέση με υποτιθέμενο αδίκημα για το οποίο εφαρμόζεται το άρθρο τούτο.

9. Τηρώντας τις διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου και τις συνθήκες έκδοσης που το δεσμεύουν, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης, αφού πεισθεί ότι οι περιστάσεις το υποδικονούν ως επαίον και εφόσον το ζητήσει άλλο Κράτος Μέρους, μπορεί να σιλλάξει πρόταση του οποίου ζητείται η έκδοση και βρίσκεται στην επικράτεια του ή να λάβει άλλα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει την παρουσία του στη διαδικασία έκδοσης.

10. Κράτος Μέρος, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, αν δεν εκδώσει το εν λόγω πρόσωπο για αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο αυτό, μόνο για το λόγο ότι είναι ένας από τους υπηκόους του, μετά από αίτηση του Κράτους Μέρους που ζητά την έκδοση, υποχρεούται να υποβάλει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του, με σκεπτό τη δίωξη. Οι εν λόγω αρχές λαμβάνουν την απόφαση τους και διεξάγουν τη διαδικασία τους με τον ίδιο τρόπο, όπως στην περίπτωση άλλου αδικήματος σοβαρής φύσης, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αυτού. Τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους, ειδικότερα για θέματα δικονομίας και απόδειξης, προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα της δίωξης.

11. Όταν το εσωτερικό δίκαιο ενός Κράτους Μέρους επιτρέπει την έκδοση ή την κατ' άλλο τρόπο παράδοση ενός από τους υπηκόους του μόνο υπό τον όρο ότι το πρόσωπο θα επιστρέφει στο εν λόγω Κράτος Μέρος για να εκστεί την ποινή που θα επιβληθεί ως αποτέλεσμα της δίκης ή της διαδικασίας για την οποία ζητήθηκε η έκδοση ή η παράδοση του προσώπου, το δε Κράτος Μέρος αυτό και το Κράτος Μέρους που ζητά την έκδοση του προσώπου συμφωνούν με την επιλογή αυτή και με άλλους όρους που ενδεχομένως θεωρηθούν ενδεδειγμένοι, αυτή η υπόσχεση έκδοσης

ή παράδοση είναι επαρκής για την απαλλαγή από την υποχρέωση της παραγράφου 10 του άρθρου τούτου.

12. Εάν η έκδοση που ζητήθηκε για την εκτέλεση ποινής αποκρουσθεί, ειδικά το πρόσωπο που ζητείται είναι υπήκοος του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης, το Μέρος που είναι αποδέκτης της αίτησης, αν το επιτρέπει το εσωτερικό του δίκαιο και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δικαίου αυτού, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος Μέρους, μεριμνά προκειμένου να εκτελεσθεί η ποινή που επιβλήθηκε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του αιτούντος Μέρους ή το υπόλοιπο αυτής.

13. Σε κάθε πρόσωπο, εναντίον του οποίου εκκρεμούν διαδικασίες σε σχέση με οποιοδήποτε από τα αδικήματα για τα οποία εφαρμόζεται το άρθρο αυτό, παρέχονται εγγυήσεις δίκαιης μεταχείρισης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της απόλαυσης όλων των δικαιωμάτων και των εγγυήσεων που προβλέπει το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται το πρόσωπο αυτό.

14. Καμία διάταξη της Σύμβασης δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης, αν το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης έχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση έγινε με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνικότητας, της εθνικής καταγωγής ή των πολιτικών απόψεων του ή ότι η ικανοποίηση της αίτησης θα βλάψει την κατάσταση του προσώπου για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

15. Τα Κράτη Μέρη δεν μπορούν να αποκρούσουν μια αίτηση έκδοσης αποκλειστικά και μόνο επειδή το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά και σε δημοσιονομικά ζητήματα.

16. Πριν αρνηθεί την έκδοση, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης διαβουλεύεται με το αιτούν Κράτος Μέρος, προκειμένου να του παράσχει πλήρη ευκαιρία για να παρουσιάσει τις απόψεις του και να δώσει πληροφορίες σχετικά με τους ισχυρισμούς του.

17. Τα Κράτη Μέρη επιδιώκουν τη σύνταξη διμερών και πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών, που διευκολύνουν την εκτέλεση ή βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα τη έκδοσης.

Άρθρο 17

Μεταφορά καταδικασθέντων

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών για τη μεταφορά στην επικράτεια τους προσώπων που καταδικάστηκαν σε φυλάκιση ή άλλες μορφές στέρησης της ελευθερίας για αδικήματα που προβλέπονται στη Σύμβαση, προκειμένου να συνεχίσουν την εκπόση των ποινών τους εκεί.

Άρθρο 18

Αμοιβαία δικαστική συνδρομή

1. Τα Κράτη Μέρη παρέχουν αμοιβαίως τον μέγιστο βαθμό δικαστικής συνδρομής για έρευνες, διώξεις και δικαστικές διαδικασίες, σε σχέση με τα αδικήματα που αναφέρονται στη Σύμβαση αυτή, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3, και παρέχουν αμοιβαίως όμοια συνδρομή, όταν το αιτούν Κράτος έχει σοβαρούς λόγους να υποστηρίξει ότι κάποιο αδίκημα, από αυτά που αναφέρονται στα άρθρα 3

παράγραφος 1(α) ή (β), είναι διεθνικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένου ότι οι παθόντες, οι μέντορες, τα πρόλιντα, τα μέσα τέλεσης ή οι αποδείξεις τέτοιων αδικημάτων βρίσκονται στο έδαφος του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης και ότι στη πράξη εμπλέκεται οργανωμένη εγκληματική ομίλη.

2. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή παρέχεται στην ευρύτερη δυνατή έκταση, σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους, τις συνθήκες, τις συμφωνίες και τους διακανονισμούς του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης, αναφορικά με έρευνες, διώξεις και δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με αδικήματα, για τα οποία ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο κατά το άρθρο 10 της Σύμβασης, στο οποίο Κράτος Μέρος.

3. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή που παρέχεται σύμφωνα με το άρθρο αυτό μπορεί να ζητηθεί για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς :

- α. Σύλλογή αποδείξεων ή λήψη καταθέσεων από πρόσωπα.
- β. Επίδοση δικαστικών εγγράφων.
- γ. Διενέργεια ερευνών, κατασχέσεων και δεσμεύσεων.
- δ. Εξέταση αντικειμένων και τύπων.
- ε. Παροχή πληροφοριών, αποδεικτικών στοιχείων και εκτιμήσεων εμπειρογνομόνων.

στ. Χορήγηση πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων υπό σχετικά έγγραφα και αρχεία, στα οποία περιλαμβάνονται δημόσια-τροπαστικά, οικονομικά, εταιρικά ή επιχειρηματικά αρχεία.

ζ. Προσδιορισμό της ταυτότητας ή ανακάλυψη προϊόντων εγκλήματος, περιουσίας, μέσων τέλεσης εγκλήματος ή άλλων αντικειμένων για αποδεικτικούς σκοπούς.

η. Διευκόλυνση της εκούσιας εμφάνισης προσώπων στα αιτούν Κράτος Μέρος.

θ. Οποιοδήποτε άλλο είδος συνδρομής, το οποίο δεν αντιβαίνει στο εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

4. Με την επιφύλαξη του εσωτερικού δικαίου, οι αρμόδιες αρχές ενός Κράτους Μέρους μπορούν, χωρίς προηγούμενη αίτηση, να διαβιβάζουν πληροφορίες που σχετίζονται με ποινικές υποθέσεις στην αρμόδια αρχή άλλου Κράτους Μέρους, εφόσον πιστεύουν ότι τέτοιες πληροφορίες μπορούν να βοηθήσουν την αρχή να επιληφθεί ή να περατώσει με επιτυχία έρευνας και ποινικές διαδικασίες ή θα μπορούσαν να καταπλήξουν στη διατύπωση αίτησης από το τελευταίο Κράτος Μέρος σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

5. Η διαβίβαση πληροφοριών, κατέ την παράγραφο 4 του άρθρου τούτου, δεν πρέπει να παραβιάζει έρευνες και ποινικές διαδικασίες στο Κράτος των αρμόδιων αρχών, οι οποίες παρέχουν τις πληροφορίες. Οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν τις πληροφορίες οφείλουν να συμμορφώνονται με την απαίτηση ότι οι εν λόγω πληροφορίες θα παραμείνουν εμπιστευτικές, έστω και προσωρινά, ή με περιορισμούς στη χρήση τους. Ωστόσο, τούτο δεν εμποδίζει τη Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες να τις αποκλύψει κατά τη διεξαγωγή διαδικασιών, εφόσον πρόκειται στην απαλλαγή ενός κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή, το Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες πρέπει να ενημερώνει το Κράτος Μέρος που τις διαβίβασε πριν από την αποκάλυψη και, εφόσον ζητηθεί, διαβιβάζεται με το Κράτος αυτό. Εάν, σε κάποια εξαιρετική περίπτωση, η αποκάλυψη δεν είναι δυνατή, το Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες ενημερώνει το Κράτος Μέρος που τις διαβίβασε για την αποκάλυψη χωρίς καθυστέρηση.

6. Οι διατάξεις του άρθρου τούτου δεν επηρεάζουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από οποιαδήποτε άλλη συνθήκη, διεμερή ή πολυμερή, η οποία διέπει ή θα διέπει, εν όλω ή εν μέρει, την αμοιβαία δικαστική συνδρομή.

7. Οι παράγραφοι 9 έως 29 ισχύουν για τις αιτήσεις που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό, αν το ενδιαφερόμενο Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από συνθήκη αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Εάν τα εν λόγω Κράτη Μέρη δεσμεύονται από μια τέτοια συνθήκη, εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις της συνθήκης αυτής, εκτός εάν τα Κράτη Μέρη συμφωνήσουν στην εφαρμογή των παραγράφων 9 έως 29 του άρθρου τούτου, αντί εκείνων. Τα Κράτη Μέρη παροτρύνονται σθεναρά να εφαρμόσουν τις παραγράφους αυτές, αν κατισχύει ευχέρη τη συνεργασία.

8. Τα Κράτη Μέρη σφαιλίζουν να μην αρνούνται την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, επικαλούμενα το τραπεζικό απόρρητο.

9. Τα Κράτη Μέρη μπορούν να αρνηθούν την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, λόγω ελλείψεως του διπλού πξιοπίνου. Ωστόσο, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης μπορεί, αν θεωρήσει ότι επιβίλλεται, να παράσχει συνδρομή, στο βαθμό που θα αποφάσιζε κατά διακριτική ευχέρεια, ωςχέτος αν η πράξη αποτελεί αδίκημα, σύμφωνα με το ποικαιρικό δίκαιο του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

10. Πρόσωπο που κριτείται προσωρινά ή εκτίει ποινή στην επικράτεια ενός Κράτους Μέρους, που οπείσσηζητείται η παρουσία σε άλλο Κράτος Μέρους προς ----- ανεγνώριση, μαρτυρία ή παροχή άλλης βοήθειας για την απόκτηση αποδείξεων, την ανάκριση, τη δίωξη ή τις δικαστικές διαδικασίες, σε σχέση με αδικήματα που προβλέπονται από τη Σύμβαση αυτή, μπορεί να μεταφερθεί, αν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) Εάν το πρόσωπο παρέχει ελεύθερα τη συγκατάθεση του, γνωρίζοντας πλήρως την τιμή της μεταφοράς του.

(β) Οι αρμόδιες αρχές και των δύο Κρατών Μερών συμφωνούν, υπό τις προϋποθέσεις που κρίνουν κατάλληλες.

11. Για το σκοπό της παραγράφου 10 του άρθρου τούτου :

(α) Το Κράτος Μέρους στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο έχει την εξουσία και υποχρέωση να διατηρεί υπό κράτηση το μεταφερόμενο πρόσωπο, εκτός αντίθετης αίτησης ή εξουσιοδότησης του Κράτους Μέρους από το οποίο το πρόσωπο μεταφέρθηκε.

(β) Το Κράτος Μέρους στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο οφείλει, χωρίς καθυστέρηση, να εκπληρώσει την υποχρέωση του να αποδώσει το πρόσωπο στην εξουσία του Κράτους Μέρους από το οποίο το πρόσωπο μεταφέρθηκε, όπως συμφωνήθηκε εκ των προτέρων ή όπως άλλως συμφωνήσαν οι αρμόδιες αρχές των δύο Κρατών Μερών.

(γ) Το Κράτος Μέρους στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, δεν θα ζητήσει από το Κράτος Μέρους από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο, να κινήσει τη διαδικασία έκδοσης για την επιστροφή του.

(δ) Ο χρόνος κράτησης στο Κράτος Μέρους, όπου μεταφέρθηκε το πρόσωπο, συνυπολογίζεται στην ποινή, που αυτό εκτίει στο Κράτος Μέρους από όπου μεταφέρθηκε.

12. Χωρίς τη συγκατάθεση του Κράτους Μέρους από το οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο, σύμφωνα με τις παραγράφους 10 και 11 του άρθρου αυτού, ανεξάρτητα από την εθνικότητα του, δεν δύνάται, δεν κρατείται, δεν τιμωρείται και δεν υποβάλλεται σε οποιονδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας στην επικράτεια του Κράτους Μέρους στο οποίο μεταφέρεται, για πράξεις, παραλείψεις ή

καυδίκας προηγούμενες της αναχώρησής του από το Κράτος Μέρος από το οποίο μεταφέρθηκε.

13. Κάθε Κράτος Μέρος ορίζει μια κεντρική αρχή που έχει την ευθύνη και την εξουσία να λαμβάνει αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και να τις εκτελεί ή να τις διαβιβάζει στις αρμόδιες για την εκτέλεση αρχές. Εάν ένα Κράτος Μέρος έχει μια ειδική περιουχή ή επικράτεια με διαφορετικό σύστημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, μπορεί να ορίσει ξεχωριστή κεντρική αρχή που θα έχει την ίδια αρμοδιότητα γι' αυτή την περιουχή ή επικράτεια. Οι κεντρικές αρχές διασφαλίζουν την ταχεία και προσήκουσα εκτέλεση ή διαβίβαση των αιτήσεων που λαμβάνονται. Όταν η κεντρική αρχή διαβιβάζει την αίτηση σε αρμόδια αρχή προς εκτέλεση, την περιγράφει για την ταχεία και προσηκουσα εκτέλεση της αίτησης. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για την κεντρική αρχή που ορίστηκε γι' αυτό το σκοπό από κάθε Κράτος Μέρος, κατά την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή. Οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής και κάθε άλλη σχετική ανακοίνωση διαβιβάζονται στις κεντρικές αρχές και όριζαν τα Κράτη Μέρη. Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα του Κράτους Μέρους να εξάγει να απευθύνονται π' αυτό όλες οι αιτήσεις και γνωστοποιήσεις δια της διπλωματικής οδού και σε επείγουσες περιπτώσεις, αν τα Κράτη Μέρη συμφωνούν, δια της Διεθνούς Οργάνωσης Εγκληματολογικής Αστυνομίας, εφόσον τούτο είναι δυνατό.

14. Οι αιτήσεις υποβάλλονται εγγράφως ή, αν είναι δυνατόν, με οποιοδήποτε άλλο μέσο γραπτής αποστολής, σε γλώσσα αποδεκτή στο Κράτος Μέρος που λαμβάνει την αίτηση, υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο εν λόγω Κράτος Μέρος να αναγνωρίσει τη γνησιότητα του. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για τη γλώσσα ή τις γλώσσες που είναι αποδεκτές σε κάθε Κράτος Μέρος κατά την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, απδοχής ή έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση αυτή. Σε επείγουσες περιπτώσεις και όπου συμφωνείται από τα Κράτη Μέρη, οι αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται προφορικά, αλλά επιβεβαιώνονται εγγράφως χωρίς καθυστέρηση.

15. Η αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής περιέχει:

- (α) Την ονομασία της αρχής που υποβάλλει την αίτηση.
- (β) Το αντικείμενο και τη φύση της έρευνας, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας στην οποία αναφέρεται η αιτηση, καθώς και το όνομα και τις αρμοδιότητες της αρχής που τις διεξάγει.
- (γ) Περιγραφή των σχετικών περιστατικών, εκτός αν πρόκειται για αίτηση παροχής δικαστικών εγγράφων.
- (δ) Περιγραφή της υπεύθυνης συνδρομής και λεπτομέρειες κάθε ειδικής διαδικασίας, που το αιτούν Κράτος Μέρος επιθυμεί να τηρήσει.
- (ε) Εάν είναι δυνατόν, την ταυτότητα, τη διεύθυνση και την εθνικότητα κάθε προσώπου που αφορά η αίτηση.
- (στ) Το σκοπό για τον οποίο ζητούνται οι καταθέσεις, πληροφορίες ή τα μέτρα.

16. Το Κράτος Μέρος από το οποίο ζητείται η συνδρομή μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες, αν τούτο θεωρείται αναγκαίο για την εκτέλεση της αίτησης κατά τη επωτετικό του δικαίο ή διευκολύνει την εκτέλεση της αίτησης.

17. Η αίτηση εκτελείται σύμφωνα με το εσωτερικό δικαίο του Κράτους Μέρους από το οποίο ζητείται η συνδρομή και στο μέτρο που δεν αντιβαίνει στο δικαίο αυτό και εφόσον τούτο είναι υφικτό, σύμφωνα με τις διαδικασίες που εξειδικεύονται στην αίτηση.

18. Εφόσον είναι δυνατό και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου, αν ένα πρόσωπο βρίσκεται στη επικράτεια ενός Κράτους Μέρους και πρέπει να εξετασθεί ως μάρτυρας ή εμπειρογνώμονας από τις δικαστικές αρχές άλλου Κράτους Μέρους, το πρώτο Κράτος μετά από αίτηση του δεύτερου, μπορεί να επιτρέψει την εξέταση με βιντεοσκοπήση, αν το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να εμφανισθεί προσωπικά στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους Μέρους. Τα Κράτη Μέλη μπορούν να συμφωνήσουν ότι η εξέταση θα διεξαχθεί από δικαστική αρχή του αιτούντος Κράτους Μέρους, με την παρουσία της δικαστικής αρχής του Κράτους Μέρους στο οποίο εκτελείται η αίτηση.

19. Το αιτούν Κράτος Μέρους δεν διαβιβάζει ούτε χρησιμοποιεί πληροφορίες ή αποδείξεις που παρασχέθηκαν από το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης για έρευνας, δίωξης ή δικαστικές διαδικασίες διαφορετικές από αυτές που αναφέρονται στην αίτηση, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης. Κανένα σημείο της παραγράφου αυτής δεν εμποδίζει το αιτούν Κράτος Μέρους να αποκάλυψει κατά τις διαδικασίες του πληροφορίες ή αποδείξεις που οδηγούν στην απαλλαγή ενός κατηγορουμένου. Στην τελευταία περίπτωση, το αιτούν Κράτος Μέρους θα ενημερώσει το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης πριν την αποκάλυψη και, αν του ζητηθεί, διαβουλεύεται με το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης. Εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, δεν είναι δυνατή η προειδοποίηση, το αιτούν Κράτος Μέρους ενημερώνει σχετικά με την αποκάλυψη το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης χωρίς καθυστέρηση. - - - - -

20. Το αιτούν Κράτος Μέρους μπορεί να ζητήσει από το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης να τηρήσει απώρητη το γεγονός και το περιεχόμενο της αίτησης, εκτός από όσα είναι απαραίτητα για την εκτέλεση της αίτησης. Εάν το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης δεν μπορεί να ικανοποιήσει την απαίτηση του απωρήτη, ενημερώνει σκεπτικώς το αιτούν Κράτος Μέρους.

21. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή μπορεί να μην παρασχεθεί:

(α) Εάν η αίτηση δεν γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου τούτου.

(β) Εάν το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης θεωρεί ότι η παροχή της είναι πιθανόν να θίξει την κυριαρχία, ασφάλεια, δημόσια τάξη ή άλλα ουσιώδη συμφέροντά του.

(γ) Εάν οι αρχές του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης εμποδίζονται από τα εσωτερικά του δικαιο να προβούν στην ενέργεια που ζητείται, σε σχέση με παρόμοιο αδίκημα, το οποίο αποτελεί αντικείμενο έρευνας, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας που υπάρχει στη δική του δικαιοδοσία.

(δ) Εάν η δικαστική συνδρομή που ζητήθηκε είναι αντίθετη με το νομικό σύστημα του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης.

22. Τα Κράτη Μέλη δεν μπορούν να αρνηθούν δικαστική συνδρομή αποκλειστικά και μόνο επειδή το αδίκημα θεωρείται ότι αφορά και δημοσιονομικά ζητήματα.

23. Η όρνηση χορήγησης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής πρέπει να αιτιολογείται.

24. Το Κράτος Μέρους αποδέκτης της αίτησης εκτελεί την αίτηση για αμοιβαία δικαστική συνδρομή το ταχύτερο δυνατό, λαμβάνοντας υπόψη τις σχεδόν προθεσμίες που προτείνει το αιτούν Κράτος Μέρους και τους λόγους για τους οποίους τις προτείνει. Οι οποίοι κατά προτίμηση αναφέρονται στην αίτηση. Το Κράτος Μέρους αποδέκτης της αίτησης ανταποκρίνεται σε εύλογα αιτήματα του αιτούντος Κράτους Μέρους σχετικά με την πρόοδο του χειρισμού της αίτησης του. Το αιτούν Κράτος Μέρους ενημερώνει εγκαίρως το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης, όταν η αιτηθείσα συνδρομή δεν είναι πλέον αναγκαία.

25. Η αραιβαία δικαστική συνδρομή μπορεί να αναβληθεί από το Κράτος Μέρος αποδέκτη της αίτησης, εάν παρεμποδίζει εκκρεμή έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία.

26. Πριν από την άρνηση για την ικανοποίηση μιας αίτησης, σύμφωνα με την παράγραφο 21 ή την ενιβολή της εκτέλεσης της, σύμφωνα με την παράγραφο 25 του άρθρου αυτού, το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης διαβουλεύεται με το αιτούν Κράτος Μέρος, προκειμένου να εξετασθεί εάν η συνδρομή μπορεί να καθοσχεθεί υπό όρους και προϋποθέσεις τις οποίες αυτό θεωρεί αναγκαίες. Εάν το αιτούν Κράτος Μέρος αποδέχεται τη συνδρομή υπό προϋποθέσεις, οφείλει να συμμορφώνεται με αυτές.

27. Με την επιφύλαξη εφαρμογής της παραγράφου 12 του άρθρου τούτου, μάρτυρας, εμπειρογνώμονας ή άλλο πρόσωπο, το οποίο συγκατατίθεται στην αίτηση ενός Κράτους Μέρους να καταθέσει σε διαδικασία ή να βοηθήσει σε έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία στο έδαφος αυτού, δεν διώκεται, δεν κρατείται, δεν τιμωρείται, ούτε υποβάλλεται σε οποιαδήποτε άλλο περιορισμό της προσωπικής του ελευθερίας στο έδαφος εκείνο, σε σχέση με πράξεις, παραλείψεις ή καταδικές προγενέστερες της αναχώρησης του από το έδαφος του Κράτους Μέρους αποδέκτη της αίτησης. Η ασυλία αυτή παύει όταν ο μάρτυρας, ο εμπειρογνώμονας ή το άλλο πρόσωπο, αν και είχε την ευκαιρία να φύγει, μέσα σε μια περίοδο δεκαπέντε συνεχών ημερών ή μέσα σε οποιαδήποτε άλλη περίοδο έχουν συμφωνήσει τα Κράτη Μέρη, από την ημέρα κατά την οποία ενημερώθηκε επίσημα ότι η παρουσία του δεν είναι πλέον αναγκαία στις δικαστικές αρχές, εφόσον παραμένει εκουσίως στο έδαφος του αιτούντος Κράτους Μέρους ή, ενώ αναχώρησε, επέστρεψε σ' αυτό οικιοθελώς.

28. Το Κράτος Μέρος αποδέκτης μιας αίτησης οφείει να συνήθη έξοδα για την εκτέλεση αυτής, εκτός αν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη. Εάν για την ικανοποίηση της αίτησης απαιτούνται ή θα απαιτηθούν έξοδα σημαντικά ή εξαιρετικά, τα Κράτη Μέρη διαβουλεύονται προκειμένου να καθορίσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα εκτελεσθεί η αίτηση, καθώς και τον τρόπο καταβολής των εξόδων.

29. Το Κράτος Μέρος αποδέκτης της αίτησης :

α. Χρηγεί στο αιτούν Κράτος Μέρη αντίγραφα δημόσιων αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που βρίσκονται στην κατοχή του και στα οποία, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, έχει πρόσβαση το κοινό.

β. Μπορεί, κατά τη διακριτική του ευχέρεια, να χρηγεί στο αιτούν Κράτος Μέρη, εν όλω, εν μέρει ή υπό τις προϋποθέσεις που θα έκρινε ότι αρμόζουν, αντίγραφα όλων των δημόσιων αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που βρίσκονται στην κατοχή του και στα οποία, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, δεν έχει πρόσβαση το κοινό.

30. Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν, εφόσον είναι αναγκαίο, τη δυνατότητα για σίναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών που εξυπηρετούν τους σκοπούς, καθιστών υποτελεσματικές στην πράξη ή ενισχύουν τις διατάξεις του άρθρου τούτου.

Άρθρο 19

Κοινές έρευνες

Τα Κράτη Μέρη αποβλέπουν στη σίναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών, βάσει των οποίων οι ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές μπορούν να συστήσουν κοινά όργανα έρευνας, για υποθέσεις που αφορούν εντακμένα

ανάκρισης, δίωξης ή δικαστικών διαδικασιών σε μια ή περισσότερες χώρες. Εάν δεν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί, οι κοινές έρευνες μπορούν να αποφασισθούν κατά περίπτωση. Τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη διασφαλίζουν τον απόλυτο σεβασμό της κυριαρχίας του Κράτους Μέρους, στο έδαφος του οποίου διεξάγεται η έρευνα.

Άρθρο 20

Ειδικές ανακριτικές τεχνικές

1. Εάν επιτρέπεται από τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού νομικού του συστήματος, κάθε Κράτος Μέρος, με τις δυνατότητες του και υπό τις προϋποθέσεις του εσωτερικού του δικαίου, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να επιτρέψει την προσήκουσα χρήση της ελεγχόμενης παράδοσης και, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, τη χρήση άλλων ειδικών ανακριτικών τεχνικών, όπως ηλεκτρονικές ή άλλες μορφές παρακολούθησης και μυστικές επιχειρήσεις υπό τις αρμόδιες αρχές στο έδαφος του, για την αποτελεσματική καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

2. Προς το σκοπό διεκδίκησης αδικημάτων που καλύπτονται από αυτή τη Σύμβαση, τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να συνάπτουν, όταν είναι αναγκαίο, κατάλληλες διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς για τη χρήση τέτοιων ειδικών ανακριτικών τεχνικών στα πλαίσια διεθνούς συνεργασίας. Αυτές οι συμφωνίες ή διακανονισμοί συνάπτονται και εφρμόζονται με πλήρη σεβασμό της αρχής της ισότιμης κυριαρχίας των Κρατών Μερών και εκτελούνται ειλικρινά, σύμφωνα με τους όρους των εν λόγω συμφωνιών και διακανονισμών.

3. Αν δεν υπάρχουν συμφωνίες ή διακανονισμοί από τους προβλεπόμενους στην παράγραφο 2 του άρθρου τούτου, οι αποφάσεις για τη χρήση των ειδικών ανακριτικών τεχνικών σε διεθνές επίπεδο λαμβάνονται κατά περίπτωση και μπορεί, αν είναι αναγκαίο, να ληφθούν υπόψη οικονομικές συμφωνίες και διακανονισμοί σχετικοί με την άσκηση της αρμοδιότητας υπό τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη.

4. Αποφάσεις για τη χρήση της ελεγχόμενης παράδοσης σε διεθνές επίπεδο, με τη συγκατάθεση των ενδιαφερόμενων Κρατών Μερών, περιλαμβάνουν μεθόδους, όπως η παρακολούθηση της διακίνησης των εμπορευμάτων και η παροχή άδειας να την συνεχίσουν ανέπαφα ή αφού αφαιρεθεί ή αντικατασταθεί το σύνολο ή μέρος τους.

Άρθρο 21

Μεταβίβαση ποινικών διαδικασιών

Τα Κράτη Μέρη εξετάζουν τη δυνατότητα αμοιβαίας μεταβίβασης διαδικασιών για τη δίωξη αδικήματος που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή, σε περιπτώσεις όπου η μεταβίβαση αυτή εκτιμάται ότι είναι προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ειδικότερα σε υποθέσεις όπου εμπλέκονται διάφορες δικαιοδοσίες, ώστε να διασφαλιστεί η ενότητα της δίωξης.

Άρθρο 22

Δημιουργία ποινικού μητρώου

Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ληφθούν υπόψη, υπό τους όρους και για τους σκοπούς που θεωρεί ενδεδειγμένους, τυχόν προηγούμενες καταδίκες σε άλλο Κράτος προπύλου που φέρεται ως δράστης, κρατούμενου ή πληροφορίες αυτές να χρησιμοποιηθούν σε ποινικές διαδικασίες, οι οποίες σχετίζονται με αδίκημα που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή.

Άρθρο 23

Ποινικοποίηση της παρακώλυσης της δικαιοσύνης

Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεωρηθούν ως ποινικά αδικήματα, όταν τελούνται με πρόθεση :

(α) Η χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού ή η υπόσχεση, προσφορά ή χορήγηση μη ασφαμένου ιαφελήματος για την παρακίνηση σε ψευδή μαρτορία ή την επέμβαση σε κατάθεση μάρτυρα ή στην παραγωγή αποδείξεων σε διαδικασία που σχετίζεται με την τέλεση αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

(β) Η χρήση σωματικής βίας, απειλών ή εκφοβισμού για την επέμβαση στην άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων δικαστού ή οργάνου των δικαστικών αρχών σε σχέση με την τέλεση αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Καμία διάταξη της υποπαραγράφου αυτής δεν θίγει το δικαίωμα των Κρατών Μερών να έχουν νομοθεσία που προστατεύει άλλες κατηγορίες δημοσίων λειτουργιών.

Άρθρο 24

Προστασία μορτών

1. Κάθε Κράτος Μέρος, στα πλαίσια των δυνατοτήτων του, λαμβάνει πρόσφορα μέτρα για να παράσχει αποτελεσματική προστασία κατά ενδεχόμενων πράξεων ανταρτών ή εκφοβισμού μαρτύρων που καταθέτουν σε ποινικές διαδικασίες σχετικά με αδικήματα που αφορά η Σύμβαση αυτή και, αν συντρέχει περίπτωση, σε συγγενείς τους και άλλα πρόσωπα που έχουν σχέση με αυτούς.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μπορεί να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, στα οποία περιλαμβάνεται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη :

(α) Καθιέρωση διαδικασιών για τη φυσική προστασία των προσώπων αυτών, όπως, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο και εφικτό, την αλλαγή της διαμονής τους και, κατά τις περιστάσεις, τη μη παροχή ή την περιορισμένη παροχή πληροφοριών, που ακυρώνουν την ταυτότητα τους και των εδών, όπου βρίσκονται αυτά.

(β) Θέσπιση κανόνων απόδειξης, ώστε να μπορεί η κατάθεση των μαρτύρων να δίδεται με τρόπο που εγγυάται την ασφάλειά τους, ιδίως με την καθιέρωση της δυνατότητας να δίνονται η κατάθεση με χρήση της τεχνολογίας επικοινωνιών, όπως οι βιντεοσυνδέσεις ή άλλα πρόσφορα μέσα.

3. Τα Κράτη Μέλη μεριμνούν για τη σύναψη συμφωνιών ή διακανονισμών με άλλα Κράτη για την αλλαγή διαμονής των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και στα θύματα εφόσον είναι μάρτυρες.

Άρθρο 25

Αρωγή και προστασία των θυμάτων

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει πρόσφορα μέτρα, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του, για την παροχή αρωγής και προστασίας σε θύματα αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, ειδικότερα σε περιπτώσεις παιδών, αντισυνώνων ή εκφοβισμού.

2. Κάθε Κράτος Μέρος θεσπίζει κατάλληλες διαδικασίες για την αποζημίωση και την αποκατάσταση των θυμάτων από αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

3. Κάθε Κράτος Μέρος, τηρώντας τη εσωτερικό του δίκαιο, παρέχει τη δυνατότητα ώστε οι απόψεις και οι ανησυχίες των θυμάτων να παρουσιασθούν και εξετασθούν στα πικία στάδια των ποινικών διαδικασιών εναντίον των δραστών, κατά τρόπο που δεν θίγει τα δικαιώματα της υπερίστας.

Άρθρο 26

Μέτρα για τη βελτίωση της συνεργασίας των διοικητικών αρχών

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να ενθαρρύνει πρόσωπα που μετέχουν ή μετείχαν σε οργανωμένους εγκληματικές ομάδες :

α. Να δίνουν πληροφορίες χρήσιμες στις αρμόδιες αρχές για σκοπούς που αφορούν τη διερεύνηση και τη σύλληψη αποδείξουν, σε ζητήματα όπως :

i) Η ταυτότητα, η φύση, η σύνθεση, η δομή, η εγκατάσταση ή οι δραστηριότητες οργανωμένων εγκληματικών ομάδων.

ii) Οι διασυνδέσεις, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών διασυνδέσεων, με άλλες οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.

iii) Τα αδικήματα που τέλεσαν ή μπορεί να τελήσουν οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.

β. Να παρέχουν ουσιαστική και συγκεκριμένη βοήθεια στις αρμόδιες αρχές, η οποία μπορεί να συμβάλει στο να στερηθούν οργανωμένες εγκληματικές ομάδες από τους πόρους τους ή από τα προϊόντα του εγκλήματος.

2. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα, σε κατάλληλες περιπτώσεις, μετριασμού της ποινής ενός κατηγορουμένου, ο οποίος συνεργάσθηκε ουσιαστικά στην ανάκριση ή στη δίωξη αδικήματος, που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού του δικαίου, να μην ασκηθεί δίωξη κατά πρόσωπου, το οποίο συνεργάσθηκε ουσιαστικά στην ανάκριση ή στη δίωξη αδικήματος, που καλύπτεται από τη Σύμβαση αυτή.

4. Η προστασία τέτοιων προσώπων είναι εκείνη που προβλέπεται από το άρθρο 24 της Σύμβασης.

5. Όταν πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και είναι εγκατεστημένο σε ένα Κράτος Μέρος μπορεί να παρίσχει ουσιαστή συνεργασία

στις αρμόδιες αρχές ενός άλλου Κράτους Μέρους, τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη μπορούν να μεριμνήσουν για τη σύνταξη συμφωνιών ή διακανονισμών, σύμφωνα με το εσωτερικό τους δίκαιο, που αφορούν την πιθανή παροχή από το άλλο Κράτος Μέρους της μεταχείρισης που προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου τούτου.

Άρθρο 27

Συνεργασία των υπηρεσιών έρευνας και καταστολής

1. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται στενά, σύμφωνα με το αντίστοιχο νομικά και διοικητικά τους συστήματα, για να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα της έρευνας και της καταστολής των καλυπτόμενων από τη Σύμβαση αυτή αδικημάτων. Ειδικότερα, κάθε Κράτος Μέρους υιοθετεί μέτρα αποτελεσματικά προκειμένου :

α) Να ενισχύσει ή, εάν είναι αναγκαίο, να εγκαθιδρύσει διαύλους επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών του για τη διευκόλυνση της απελευθέρωσης και ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρονται σε όλες τις πτυχές των αδικημάτων τα οποία καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή συμπεριλαμβανομένων, εάν τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη το κρίνουν ενδεδειγμένο, των σχέσεων με άλλες εγκληματικές δραστηριότητες.

β) Να συνεργάζεται με άλλα Κράτη Μέρη, αναστορικά με τα αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, για τη διεξαγωγή ερευνών που αφορούν τα εξής σημεία:

ι. ταυτότητα και δραστηριότητες των προσώπων για τα οποία υπάρχει υποψία εμπλοκής τους στα προμνηστευθέντα αδικήματα, τον τόπο όπου αυτά βρίσκονται ή τον τόπο όπου βρίσκονται άλλα εμπλεκόμενα πρόσωπα,

ii. διακίνηση προϊόντων εγκλήματος ή περιουσίας που προέρχονται από τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων,

iii. διακίνηση περιουσίας, υλικών ή άλλων μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή προσοφίζονταν να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων,

γ) Να παρέχει, εάν συντρέχει λόγος, τα αναγκαία είδη ή τις τοσότητες ουσιών για τους σκοπούς ανάλυσης και έρευνας.

δ) Να διευκολύνει τον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών και να προάγει την ανταλλαγή πεικονομικού και εκπαιδευτικού, στην οποία περιλαμβάνεται, υπό τον όρο της ύπαρξης διμερών συμφωνιών και διακανονισμών μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών Μερών, η απόσπαση αξιωματικών-συνδόσεων.

ε) Να ανταλλάσσει με άλλα Κράτη Μέρη πληροφορίες για συγκεκριμένα μέσα και μεθόδους που χρησιμοποιούνται από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένων, όπου είναι εφικτό, των βιολογιών και μέσων μεταφοράς και της χρήσης πλαστών ταυτοτήτων, άλλοκομένων ή νοθευμένων εγγράφων ή άλλων μέσων απόκρυψης των δραστηριοτήτων τους.

στ) Να ανταλλάσσει πληροφορίες και να συντονίζει τα διοικητικά και άλλα μέτρα, που λαμβάνονται ως πρόσφορα για την έγκαιρη διακρίβωση των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση.

2. Για να καταστεί αποτελεσματική η Σύμβαση αυτή, τα Κράτη Μέρη εξετάζουν το ενδεχόμενο της σύνταξης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών για την περαιτέρω συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών έρευνας και καταστολής και, εφόσον υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή διακανονισμοί, της